

Arrest

nr. 82 383 van 4 juni 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 15 maart 2012 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2012.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. DE PONTHERE en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing in hoofde van verzoeker, A.A.(...) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Armeens staatsburger van Armeense origine. U was sinds 2003 lid van de partij Hanrapetutyun (Republic). Ook uw echtgenote, A.G.(...) (OV X), werd toen lid van de partij. U verspreidde pamfletten en zette zich in tijdens verkiezingsacties. In mei 2004 werden u en uw echtgenote gearresteerd toen u met andere mensen rechtvaardige verkiezingen eiste nabij het parlamentsgebouw. Uw vrouw werd toen gedurende 15 dagen vastgehouden. Ook u werd toen voor enkele uren vastgehouden door de politie. Tijdens de parlamentsverkiezingen in 2007 traden u en

uw vrouw op als vertrouwenspersoon voor G.V.(...). Uw echtgenote ontdekte valse kiesbrieven en vroeg aan de commissievoorzitter om de fraude te noteren. U en uw echtgenote werden meegenomen naar een gebouw, waar jullie werden opgesloten. Na een aantal uren werden jullie terug vrijgelaten. Er werd klacht neergelegd bij het Parket van Jerevan. De documenten en de stembrieven verdwenen echter uit uw dossier en er werd geprobeerd om u te overhalen de klacht in te trekken. U werd opgeroepen door de politie om documenten te komen ondertekenen en werd toen gedurende enkele uren vastgehouden en bedreigd. Op 19 februari 2008, tijdens de presidentsverkiezingen, vervulde uw vrouw opnieuw de functie van vertrouwenspersoon, ditmaal van Levon Ter Petrosian. Ook toen maakte zij melding van fraude. Zij zag een man valse stembrieven in de bus steken. Uiteindelijk werd uw echtgenote meegenomen door de politie. Ze verscheurde haar kaart van vertrouwenspersoon en hielden haar paspoort gedurende 6 dagen in, zodat ze geen klacht kon neerleggen. Op 20 februari 2008 werd zij vrijgelaten. Ongeveer begin november 2011 probeerde een man drugs in uw zak te steken. Kort daarop, terwijl u de dader achterna liep, werd u door enkele agenten tegengehouden en gefouilleerd omdat u er van verdacht werd drugs bij zich te hebben. Toen uw echtgenote op 26 november 2011 met partijleden na een bespreking naar huis wandelde, werd zij onderweg door 4-5 mannen lastiggevallen. De mannen beledigden en sloegen hen, terwijl de agenten gewoon toekeken. U werd opgebeld door uw echtgenote en bracht haar naar huis. U diende de volgende dag klacht in bij de politie. De klacht werd niet aanvaard. Op 10 december 2011 vielen 's avonds twee mannen uw huis binnen. Eén van hen werd door uw vrouw herkend als de man die zij met valse stembrieven had tegengehouden op 19 februari 2008. De andere man werd door uw dochter herkend. Hij zou uw dochter al enkele keren lastig hebben gevallen onderweg van school. Ze bedreigden jullie en lieten jullie verstaan dat zij tot een bepaalde groepering behoorden die samenwerkte met de politie. Eén van hen schoot uw hond dood in het bijzijn van uw kinderen. Diezelfde avond vertrokken jullie naar het huis van uw schoonbroer. Uw vrouw nam contact op met een partijlid, D.H.(...), voorzitter van het district Jehvard. Hij raadde jullie aan het land te verlaten en bracht jullie in contact met Ar.(...), een smokkelaar. U verbleef nog tot 25 december 2011 in het huis van uw schoonbroer en verliet daarna met de hulp van Ar.(...) het land richting België, waar u op 11 januari 2012 asiel aanvraag bij de Belgische autoriteiten. U bent niet in het bezit van uw Armeens paspoort.

B. Motivering

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat erover bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn de door u beschreven ernstige moeilijkheden, met name de aanhoudingen van u en uw echtgenote, het feit dat uw echtgenote ontslagen werd en dat u en uw echtgenote bedreigd werden, in de nasleep van uw betrokkenheid bij de politieke gebeurtenissen van 2008 en door uw lidmaatschap bij de oppositiepartij Hanrapetutyun (Republic), niet aannemelijk. Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft. De originele documenten die u ter ondersteuning van uw politieke activiteiten neerlegt, namelijk de kaart van de Commissie van de partij Hanrapetutyun voor uw echtgenote en de attesten van vertrouwenspersoon van u en uw echtgenote daterend van april 2007, betreffen immers enkel uw lidmaatschap bij de partij Hanrapetutyun en de activiteiten waarmee u en uw echtgenote zich in functie van deze partij hebben beziggehouden in 2007. Zij vormen geen bewijs van de door u aangehaalde problemen in 2008, noch in 2011. Er moet dan ook worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève en

dat u al evenmin concreet aantoont dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot de subsidiaire bescherming zou lopen in uw land van herkomst.

Hierbij aansluitend dient bovendien nog opgemerkt te worden dat de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen op ernstige wijze ondermijnd wordt door een aantal anomalieën die met betrekking tot uw problemen in de periode van 2008 tot 2011 werden vastgesteld tussen de verklaringen die u en uw echtgenote aflegden voor de verschillende asielinstanties.

Eerst en vooral bleken jullie verklaringen omtrent jullie arrestaties in Armenië tegenstrijdig en verwarrend te zijn. Zo zei uw echtgenote tijdens haar gehoor voor het Commissariaat-generaal in verband met de verkiezingen van 19 februari 2008 dat zij die dag werd meegenomen naar het politiekantoor en dat ze de volgende dag werd vrijgelaten (CGVS G.(...) p.7). U daarentegen verklaarde dat zij die zelfde avond al werd vrijgelaten (CGVS p.3). Verder beweerde uw echtgenote dat zij de week na 1 maart 2008 samen met u nog werd gearresteerd thuis en dat jullie samen naar het politiekantoor werden gebracht (CGVS G.(...) p. 7). Volgens haar werd u toen niet vastgehouden, maar moest enkel zij er een dag blijven. Uw vrouw verklaarde dat zij hierna nog een keer of drie werd opgeroepen, telkens voor een paar uren, maar dat ze daarna tot in 2011 geen noemenswaardige problemen meer kende en niet meer werd gearresteerd (CGVS G.(...) p.8). In de vragenlijst van DVZ had zij echter nog beweerd dat zij "in 2007 en 2009 telkens 1 à 2 dagen werd vastgehouden" (DVZ vragenlijst G.(...) vraag 3.De vrees of het risico bij terugkeer punt 1.). Geconfronteerd met haar verklaringen in de vragenlijst bij DVZ betreffende de arrestatie in 2009, ontkende ze dat zij dit zou gezegd hebben (CGVS G.(...) p.8). Daarenboven stroken de verklaringen die u omtrent bovenvermelde feiten aflegde evenmin met de verklaringen van uw echtgenote en werden ook uw verklaringen onderling allerminst eensluidend bevonden. Zo zei u tijdens het gehoor voor het CGVS dat jullie geen van beiden na de verkiezingen op 19 februari 2008 nog werden gearresteerd (CGVS p.3). Toen u geconfronteerd werd met de verklaringen van uw echtgenote hieromtrent, meer bepaald met het feit dat jullie beiden nog opgepakt zouden geweest zijn een week na 1 maart, bleef u bij uw verklaringen en voegde u nog toe dat er wel manifestaties waren, maar dat geen van jullie beiden in die periode of in dat jaar nog werd gearresteerd (CGVS p.3). Later tijdens uw gehoor voor het CGVS bevestigde u nogmaals dat u zelf slechts één keer heel kort in 2004 werd opgepakt en daarna nooit meer, en dat uw vrouw in totaal, over heel de periode 2003-2011 bekeken, ongeveer een drietal keren werd gearresteerd (CGVS p.7). Dit is dan weer in tegenstrijd met uw eerdere verklaringen in de vragenlijst van DVZ, waarin u stelde dat u ook in mei 2007 en mei 2011 werd gearresteerd (DVZ vragenlijst vraag 3.De vrees of het risico bij terugkeer punt 1.), én bovendien ook met de verklaringen van uw echtgenote voor het CGVS, waarin ook zij bevestigde dat u in mei 2007 nog werd gearresteerd (CGVS G.(...) p.11).

Vervolgens werden ook in verband met het incident op 26 november 2011 tegenstrijdige verklaringen vastgesteld. Zo verklaarde uw echtgenote dat zij u na dit incident met haar telefoon had verwittigd. Zij stelde dat u de volgende dag pas naar de politie ging om klacht in te dienen. Daar zou u volgens uw echtgenote gevraagd geweest zijn om de dag daarna terug te komen om uw verklaringen neer te schrijven. U zou dit echter niet gedaan hebben omdat u bij uw thuiskomst zag dat uw auto werd beschadigd en dat er een boodschap op uw wagen aangebracht werd (CGVS G.(...) p.8-9). U daarentegen beweerde dat uw vrouw u met de telefoon van haar vriendin zou gebeld hebben aangezien haar telefoon uit haar handen werd geslagen (CGVS p.5). Volgens u zouden ze u niet gevraagd hebben de volgende dag terug te keren, en wel integendeel: ze zouden u gezegd hebben dat u maar weg moest gaan want dat het toch niets zou opleveren (CGVS p.5). U ontkende verder dat er toen schade zou aangebracht geweest zijn aan uw wagen toen u terugkeerde (CGVS p.6). Geconfronteerd met de verklaringen van uw echtgenote, gaf u te kennen dat u "het niet wist" (CGVS p.6 en 7), wat bezwaarlijk als afdoende verklaring kan aanvaard worden voor voornoemde tegenstrijdigheden. U plaatste het feit dat er schade aan uw wagen werd aangebracht en dat er opschriften op de voorruit werden geschreven bovendien na het laatste incident voor jullie vertrek, meer bepaald na de inval in jullie huis op 10 december 2011 (CGVS p.4) en maakte, toen gevraagd werd of dit incident met uw wagen al eens eerder was voorgevallen, enkel melding van "twee keer in 2007" (CGVS p.4).

Ook wat het laatste incident betreft, op 10 december 2011, werden jullie onderlinge verklaringen niet eensluidend bevonden. Zo verklaarde uw vrouw dat jullie pas de ochtend na dit incident naar het huis van haar broer vertrokken (CGVS G.(...) p.10), terwijl u beweerde dat jullie diezelfde avond al vertrokken (CGVS p.4).

Voorts doen ook uw verklaringen omtrent uw reisweg vanuit Armenië naar België verder afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid. Zo bleek uit uw verklaringen dat u tijdens uw reis naar België nooit persoonlijk gecontroleerd werd (CGVS p.6). Het paspoort was volgens u bij Ar.(...) en hij regelde alles. Uit de verklaringen van uw echtgenote blijkt bovendien dat u nooit verteld werd wat u moest doen of zeggen in geval u persoonlijk gecontroleerd zou worden onderweg (CGVS G.(...) p.4). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat er aan de Schengengrenzen zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles uitgevoerd worden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig ondervraagd te worden over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen, en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook weinig aannemelijk dat u onderweg niet gecontroleerd werd. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/chauffeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het bovendien onwaarschijnlijk dat de passeur u absoluut niet op de hoogte gebracht zou hebben van wat u zou moeten doen of zeggen in geval van controle. Hierbij kan nog toegevoegd worden dat u niet het minste bewijsstuk van de door u beweerde vluchtroute kan aanbrengen.

Ten slotte dient nog opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent uw asielrelaas te ondersteunen met uw belangrijkste identiteitsdocument, zijnde uw Armeense paspoort. Bovendien komen de verklaringen die u over dit document aflegde ook niet helemaal overeen met die van uw echtgenote. Zo beweerde uw vrouw dat Ar.(...), de smokkelaar die uw reis vanuit Armenië naar België had geregeld, uw paspoort tijdens de reis in zijn bezit had en het u niet had teruggegeven bij uw aankomst in België, maar dat jullie afgesproken hadden dat hij jullie de paspoorten nog zou opsturen (CGVS G.(...) p.3). Volgens u bestond hieromtrent echter geen enkele afspraak met Ar.(...), en was het gewoon iets dat jullie hoopten, namelijk dat Ar.(...) de paspoorten zou terugsturen (CGVS p.6). Het ontbreken van jullie Armeense paspoorten en de ongerijmdheid die hierover werd vastgesteld binnen jullie verklaringen doet echter het vermoeden rijzen dat jullie deze documenten bewust achterhouden voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over jullie verblijfplaats, een eventueel verkregen visum voor jullie reis naar België en het moment en de wijze waarop jullie uit Armenië zijn vertrokken, verborgen te houden.

Gelet op het geheel van bovenstaande conclusies kan er dan ook geen geloof meer gehecht worden aan uw verklaringen en kan er in uw hoofde bijgevolg geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming weerhouden worden.

De overige door u neergelegde documenten ter staving van uw asielaanvraag kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. Uw geboorteakte, de geboorteakte van uw echtgenote en de geboorteaktes van uw kinderen, uw huwelijksakte, uw rijbewijs, uw getuigschrift van chauffeur en uw militair boekje bevatten louter persoonsgegevens, dewelke hier niet ter discussie staan. Uw diploma en dat van uw echtgenote hebben betrekking op jullie studies in Armenië. Het briefje dat uw echtgenote op het einde van het gehoor voor het CGVS nog overhandigde bevat enkel contactgegevens van partijlid D.H.(...).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De Bestreden beslissing in hoofde van verzoekster, G.A.(...), luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Armeense staatsburger van Armeense origine. U was sinds 2003 lid van de partij Hanrapetutyun (Republic). Ook uw echtgenoot, A.A.(...) (OV 6.941.858), werd toen lid van de partij. U voerde propaganda en werkte mee aan verkiezingscampagnes en verkiezingen. In mei 2004 werd u gedurende 15 dagen aangehouden door de politie. U werd gearresteerd toen u met andere mensen rechtvaardige verkiezingen eiste nabij het parlamentsgebouw. Ook uw man werd toen voor enkele uren vastgehouden door de politie. Tijdens de parlamentsverkiezingen in 2007 traden u en uw man op als vertrouwenspersoon voor G.V.(...). U ontdekte valse kiesbrieven en vroeg aan de commissievoorzitter om de fraude te noteren. U slaagde erin de stembrieven aan M.V.(...), de broer van G.(...), te geven. U en uw man werden meegenomen naar een gebouw, waar jullie

werden opgesloten. Na een aantal uren werden jullie terug vrijgelaten. Er werd klacht neergelegd bij het Parket van Jerevan. De documenten en de stembrieven verdwenen echter uit uw dossier en er werd geprobeerd om u te overhalen de klacht in te trekken. Uw man werd opgeroepen door de politie om documenten te komen ondertekenen. Hij werd toen gedurende enkele uren vastgehouden en bedreigd. Uw klacht werd uiteindelijk niet behandeld. Op 19 februari 2008, tijdens de presidentsverkiezingen, vervulde u opnieuw de functie van vertrouwenspersoon, ditmaal van Levon Ter Petrosian. Ook toen maakte u melding van fraude. U zag een man valse stembrieven in de bus steken. U nam ze af, maar er ontstond een discussie en u werd meegenomen door de politie. Ze verscheurden uw kaart van vertrouwenspersoon en hielden uw paspoort gedurende 6 dagen in, zodat u geen klacht kon neerleggen. Op 20 februari 2008 werd u vrijgelaten. U nam deel aan de manifestaties die kort daarop volgden en hielp andere demonstranten met vervoer, voedsel en brandstof. Ongeveer een week na de manifestatie van 1 maart 2008 werd u thuis gearresteerd en meegenomen door de politie, samen met uw echtgenoot. Uw man werd echter niet vastgehouden, maar u moest een dag blijven. Er werd jullie gevraagd documenten te ondertekenen in verband met de verdeling van wapens in jullie district. U weigerde te tekenen. U werd een keer of drie opgeroepen, telkens voor een paar uren. In mei 2008 werd u ontslagen op uw werk. Tussen 2008 en 2011 kende u geen noemenswaardige problemen. Ongeveer begin november 2011 probeerde een man drugs in de zak van uw man te steken. Uw echtgenoot kon dit echter voorkomen. Kort daarop, terwijl hij de dader achterna liep, werd uw man door enkele agenten tegengehouden en gefouilleerd omdat hij er van verdacht werd drugs bij zich te hebben. Toen u op 26 november 2011 met partijleden na een bespreking naar huis wandelde, werd u onderweg door 4-5 mannen lastiggevalen. U had hen net daarvoor zien praten met 2 politieagenten. Tussen het groepje mannen herkende u de persoon van wie u de valse stembrieven had afgenomen op 19 februari 2008. De mannen beledigden en sloegen jullie, terwijl de agenten gewoon toekeken. U slaagde erin uw man te bellen, die u later kwam halen en u naar huis bracht. Uw verwondingen werden gedurende een zevental dagen door uw huisarts thuis behandeld. Uw man diende de volgende dag klacht in bij de politie. Zij vroegen hem een dag later terug te komen om zijn klacht neer te schrijven. Toen uw man terugkeerde naar huis, merkte hij dat zijn wagen beschadigd werd en er een opschrift aangebracht werd. Op 10 december 2011 vielen 's avonds twee mannen uw huis binnen. Eén van hen herkende u opnieuw als de man die u met valse stembrieven had tegengehouden op 19 februari 2008. De andere man werd door uw dochter herkend. Hij zou uw dochter al enkele keren lastig hebben gevallen onderweg van school. Ze bedreigden jullie en lieten jullie verstaan dat zij tot een bepaalde groepering behoorden die samenwerkte met de politie. Eén van hen schoot uw hond dood in het bijzijn van uw kinderen. De volgende dag vertrokken jullie naar het huis van uw broer. U nam contact op met een partijlid, D.H.(...), voorzitter van het district Jehvard. Hij raadde u aan het land te verlaten en bracht u in contact met Ar.(...), een smokkelaar. U verbleef nog tot 25 december 2011 in het huis van uw broer en verliet daarna met de hulp van Ar.(...) het land richting België, waar u op 11 januari 2012 asiel aanvroeg bij de Belgische autoriteiten. U bent niet in het bezit van uw Armeens paspoort.

B. Motivering

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat erover bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn de door u beschreven ernstige moeilijkheden, met name de aanhoudingen in 2008, het feit dat u ontslagen werd en dat u enkele keren bedreigd en geslagen werd, in de nasleep van uw betrokkenheid bij de politieke gebeurtenissen van 2008 en door uw lidmaatschap bij de oppositiepartij Hanrapetutyun (Republic), niet aannemelijk. Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het

Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft. De originele documenten die u ter ondersteuning van uw politieke activiteiten neerlegt, namelijk een kaart van de Commissie van de partij Hanrapetutyun en de attesten van vertrouwenspersoon van u en uw echtgenoot daterend van april 2007, betreffen immers enkel uw lidmaatschap bij de partij Hanrapetutyun en de activiteiten waarmee u zich in functie van deze partij hebt beziggehouden in 2007. Zij vormen geen bewijs van de door u aangehaalde problemen in 2008, noch in 2011. Er moet dan ook worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève en dat u al evenmin concreet aantoonde dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot de subsidiaire bescherming zou lopen in uw land van herkomst.

Hierbij aansluitend dient bovendien nog opgemerkt te worden dat de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen op ernstige wijze ondermijnd wordt door een aantal anomalieën die met betrekking tot uw problemen in de periode van 2008 tot 2011 werden vastgesteld tussen de verklaringen die u en uw echtgenoot aflegden voor de verschillende asielinstanties.

Eerst en vooral bleken jullie verklaringen omtrent jullie arrestaties in Armenië tegenstrijdig en verwarrend te zijn. Zo zei u tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal in verband met de verkiezingen van 19 februari 2008 dat u die dag werd meegenomen naar het politiekantoor en dat u de volgende dag werd vrijgelaten (CGVS p.7). Uw man daarentegen verklaarde dat u die zelfde avond al werd vrijgelaten (CGVS A.(...) p.3). Verder beweerde u dat u de week na 1 maart 2008 samen met uw echtgenoot nog werd gearresteerd thuis en dat u samen naar het politiekantoor werd gebracht (CGVS p. 7). Volgens u werd uw man toen niet vastgehouden, maar moest enkel u er een dag blijven. U verklaarde dat u hierna nog een keer of drie werd opgeroepen, telkens voor een paar uren, maar dat u daarna tot in 2011 geen noemenswaardige problemen meer kende en niet meer werd gearresteerd (CGVS p.8). In de vragenlijst van DVZ had u echter nog beweerd dat u "in 2007 en 2009 telkens 1 à 2 dagen werd vastgehouden" (DVZ vragenlijst vraag 3. De vrees of het risico bij terugkeer punt 1.). Geconfronteerd met uw verklaringen in de vragenlijst bij DVZ betreffende uw arrestatie in 2009, ontkende u dat u dit zou gezegd hebben (CGVS p.8). Daarenboven stroken de verklaringen van uw echtgenoot omtrent bovenvermelde feiten evenmin met de uwe en werden ook zijn eigen verklaringen onderling allerm minst eensluidend bevonden. Zo zei uw echtgenoot tijdens het gehoor voor het CGVS dat jullie geen van beiden na de verkiezingen op 19 februari 2008 nog werden gearresteerd (CGVS A.(...) p.3). Toen hij geconfronteerd werd met uw verklaringen hieromtrent, meer bepaald met het feit dat jullie beiden nog opgepakt zouden geweest zijn een week na 1 maart, bleef hij bij zijn verklaringen en voegde hij nog toe dat er wel manifestaties waren, maar dat geen van jullie beiden in die periode of in dat jaar nog werd gearresteerd (CGVS A.(...) p.3). Later tijdens zijn gehoor voor het CGVS bevestigde hij nogmaals dat hij zelf slechts één keer heel kort in 2004 werd opgepakt en daarna nooit meer, en dat u in totaal, over heel de periode 2003-2011 bekeken, ongeveer een drietal keren werd gearresteerd (CGVS A.(...) p.7). Dit is dan weer in tegenstrijd met zijn eerdere verklaringen in de vragenlijst van DVZ, waarin hij stelde dat hij ook in mei 2007 en mei 2011 werd gearresteerd (DVZ vragenlijst A.(...) vraag 3. De vrees of het risico bij terugkeer punt 1.), én bovendien ook met uw verklaringen voor het CGVS, waarin ook u bevestigde dat uw man in mei 2007 nog werd gearresteerd (CGVS p.11).

Vervolgens werden ook in verband met het incident op 26 november 2011 tegenstrijdige verklaringen vastgesteld. Zo verklaarde u dat u na dit incident met uw telefoon uw man had verwittigd. U stelde dat hij de volgende dag pas naar de politie ging om klacht in te dienen. Daar zou hem volgens u gevraagd geweest zijn om de dag daarna terug te komen om zijn verklaringen neer te schrijven. Hij zou dit echter niet gedaan hebben omdat hij bij zijn terugkeer zag dat zijn auto werd beschadigd en er een boodschap op zijn wagen aangebracht werd (CGVS p.8-9). Uw echtgenoot daarentegen beweerde dat u hem met de telefoon van uw vriendin zou gebeld hebben aangezien uw telefoon uit uw handen werd geslagen (CGVS A.(...) p.5). Volgens hem zouden ze hem niet gevraagd hebben de volgende dag terug te keren, en wel integendeel: ze hadden hem gezegd dat hij maar weg moest gaan want dat het toch niets zou opleveren (CGVS A.(...) p.5). Uw echtgenoot ontkende verder dat er toen schade zou aangebracht geweest zijn aan zijn wagen toen hij terugkeerde (CGVS A.(...) p.6). Geconfronteerd met úw versie van de feiten, gaf hij te kennen dat hij "het niet wist" (CGVS A.(...) p.6), wat bezwaarlijk als afdoende verklaring kan aanvaard worden voor voornoemde tegenstrijdigheden. Hij plaatste het feit dat er schade aan zijn wagen werd aangebracht en dat er opschriften op de voorruit werden geschreven bovendien na het laatste incident voor jullie vertrek, meer bepaald na de inval in jullie huis op 10 december 2011 (CGVS A.(...) p.4) en maakte, toen gevraagd werd of dit incident met uw wagen al eens eerder was voorgevallen, enkel melding van "twee keer in 2007" (CGVS A.(...) p.4).

Ook wat het laatste incident betreft, op 10 december 2011, werden jullie onderlinge verklaringen niet eensluidend bevonden. Zo verklaarde u dat jullie pas de ochtend na dit incident naar het huis van uw broer vertrokken (CGVS p.10), terwijl uw echtgenoot beweerde dat jullie diezelfde avond al vertrokken (CGVS A.(...) p.4).

Voorts doen ook uw verklaringen omtrent uw reisweg vanuit Armenië naar België verder afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid. Zo beweerde u tijdens uw reis naar België nooit persoonlijk gecontroleerd geweest te zijn (CGVS p.3). Het paspoort was volgens u bij Ar.(...) en hij regelde alles. U weet echter niet of het uw eigen paspoort was dat hij in zijn bezit had tijdens de reis, en of er een visum werd aangemaakt in functie van jullie reis naar België. U zou het paspoort niet gezien hebben (CGVS p.3-4). Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat er u nooit verteld werd wat u moest doen of zeggen in geval u persoonlijk gecontroleerd zou worden onderweg (CGVS p.4). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat er aan de Schengengrenzen zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles uitgevoerd worden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig ondervraagd te worden over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen, en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook weinig aannemelijk dat u onderweg niet gecontroleerd werd. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/chauffeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het bovendien onwaarschijnlijk dat de passeur u absoluut niet op de hoogte gebracht zou hebben van wat u zou moeten doen of zeggen in geval van controle. Hierbij kan nog toegevoegd worden dat u niet het minste bewijsstuk van de door u beweerde vluchtroute kan aanbrengen.

Ten slotte dient nog opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent uw asielrelaas te ondersteunen met uw belangrijkste identiteitsdocument, zijnde uw Armeens paspoort. Bovendien komen de verklaringen die u over dit document aflegde ook niet helemaal overeen met die van uw echtgenoot. Zo beweerde u dat Ar.(...), de smokkelaar die uw reis vanuit Armenië naar België had geregeld, uw paspoort tijdens de reis in zijn bezit had en het u niet had teruggegeven bij uw aankomst in België, maar dat jullie afgesproken hadden dat hij jullie de paspoorten nog zou opsturen (CGVS p.3). Volgens uw echtgenoot bestond hieromtrent echter geen enkele afspraak met Ar.(...), en was het gewoon iets dat jullie hoopten, namelijk dat Ar.(...) de paspoorten zou terugsturen (CGVS A.(...) p.6). Het ontbreken van jullie Armeens paspoort en de ongerijmdheid hierover binnen jullie verklaringen doet echter het vermoeden rijzen dat jullie deze documenten bewust achterhouden voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over uw verblijfplaats, een eventueel verkregen visum voor uw reis naar België en het moment en de wijze waarop u uit Armenië bent vertrokken, verborgen te houden.

Gelet op het geheel van bovenstaande conclusies kan er geen geloof meer gehecht worden aan uw verklaringen en kan er in uw hoofde bijgevolg geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming weerhouden worden.

De overige door u neergelegde documenten ter staving van uw asielaanvraag kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. Uw geboorteakte, de geboorteakte van uw echtgenoot en de geboorteaktes van uw kinderen, uw huwelijksakte, het rijbewijs van uw echtgenoot, zijn getuigschrift van chauffeur en zijn militair boekje bevatten louter persoonsgegevens, dewelke hier niet ter discussie staan. Uw diploma en dat van uw echtgenoot hebben betrekking op jullie studies in Armenië. Het briefje dat u op het einde van het gehoor voor het CGVS nog overhandigde bevat enkel contactgegevens van partijlid D.H.(...).

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat ook in hoofde van uw echtgenoot, A.A.(...) (OV 6.941.858), die zich op dezelfde asielmotieven baseerde als u in het kader van zijn asielaanvraag, besloten werd tot een weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

In een enig middel beroepen verzoekers zich op de schending van de artikelen 48, 48/3, 48/4, 57/7bis en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) evenals de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna wet van 29 juli 1991) en artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM)

Artikel 48 van de vreemdelingenwet bevat slechts een verwijzing naar de internationale overeenkomsten die België binden en verzoeker bepaalt niet nader hoe dit artikel geschonden is. Dit onderdeel van het middel is onontvankelijk.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM dient het volgende te worden opgemerkt. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Verzoeker toont niet aan dat artikel 3 van het EVRM ruimer is dan artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen desbetreffend in dit arrest wordt gesteld.

Verzoekers klagen de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 aan evenals de schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen gelezen worden zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekers in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr.

204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

Verzoekers stellen dat dat zij er slechts nu in geslaagd zijn een advocaat te contacteren die Nederlands begrijpt en dat zij absoluut niet wisten dat zij voor bewijselementen dienden te zorgen. Verzoekers hebben thans contact opgenomen met de partij "Hanrapetutyun" (hierna: HP) met het verzoek dat deze uitdrukkelijk zouden bevestigen dat verzoekers tot op heden vervolgd worden in Armenië en niet veilig kunnen terugkeren. Verzoekers zullen zodra zij deze bevestiging ontvangen dit stuk aan het dossier toevoegen. Verzoekers wijzen erop dat zij bij huidig verzoekschrift reeds een verklaring voegen van G.V.(...), die een erkend vluchteling is in België, waarin deze bevestigt dat verzoekers door de Armeense autoriteiten vervolgd en mishandeld werden omwille van hun politieke activiteiten. G.V.(...) is de politicus waarvoor verzoekers als vertrouwenspersoon op hebben getreden bij de parlementsverkiezingen van 2007. Verzoekers stellen dat dit stuk dient gezien te worden als een bewijs dat verzoekers reeds vervolgd zijn geweest in de zin van artikel 57/7bis van de vreemdelingenwet.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat verzoekers er reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) op gewezen werden dat het belangrijk is om zo veel mogelijk relevante stukken aan te brengen die het asielrelaas kunnen ondersteunen. Ook in de oproeping voor het gehoor op het Commissariaat-generaal wordt vermeld dat verzoekers alle stukken die ze hebben neer dienen te leggen. Verzoekers kunnen dus niet dienstig aanvoeren dat zij er niet van op de hoogte waren dat het neerleggen van stukken belangrijk is in het kader van een asielprocedure.

Wat betreft de stukken die verzoekers bij huidig verzoekschrift hebben neergelegd heeft de Raad de volgende opmerkingen. Wat betreft de verklaring van G.V.(...) wijst de Raad erop dat getuigschriften van privépersonen een bijkomend bewijs kunnen zijn van de door verzoeker aangehaalde feiten. Dergelijke documenten zijn echter op zich niet voldoende om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen. Ze hebben geen officieel karakter en geen bewijswaarde. Dit document bewijst bijgevolg ook niet de door verzoekers aangehaalde eerdere vervolging in de zin van artikel 57/7bis van de vreemdelingenwet. Er wordt in het getuigschrift gesteld dat zij werden vervolgd en mishandeld, vaste oppositionele standpunten en ideologieën hadden waardoor ze altijd een bedreiging vormden voor de regering en om die reden altijd vervolgd werden. Dit is dermate vaag dat het geenszins een weerlegging inhoudt van de bestreden beslissing.

Ook met betrekking tot het document van de HP over verzoekster is de Raad van mening dat dit de aannemelijkheid van het relaas niet kan herstellen. Dit document heeft eveneens geen officieel karakter en geen bewijswaarde. Ook hier wordt niet nader bepaald wat de vervolging waarvan verzoekster het voorwerp geweest zou zijn concreet inhield.

Wat betreft de dagvaarding merkt de Raad op dat dit enkel een oproeping tot verhoor betreft gedateerd op 15 februari 2012. Ter terechtzitting stellen verzoekers dat zij nog talrijke oproepingen gekregen hebben toen zij in Armenië verbleven maar deze weggegooid hebben omdat zij het land verlaten hebben.

De Raad wijst ook nog op het feit dat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad behoort. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontlenen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is (RvS, beschikking nr. 7257, 14 juli 2011).

Verzoekers stellen verder dat zij hebben vastgesteld dat er zich onnauwkeurigheden hebben voorgedaan bij de vertaling van hun verklaringen.

Met betrekking tot de gebeurtenissen van 19 februari 2008 stellen zij dat verzoekster heeft gezegd dat zij na middernacht werd vrijgelaten, de volgende dag dus, terwijl verzoeker zou gezegd hebben dat verzoekster 's nachts werd vrijgelaten maar dat dit fout vertaald werd als 's avonds.

Wat betreft de week na 1 maart 2008 stellen verzoekers dat er politiemensen naar hun huis gekomen zijn die hen vroegen bepaalde documenten te ondertekenen die bevestigden dat er tijdens de manifestatie wapens zouden uitgedeeld zijn. Toen zij dit weigerden werd verzoeker vrijgelaten, terwijl verzoekster rond middernacht vrijgelaten werd. Ook hier zou 's nachts vertaald zijn geweest als 's avonds.

In 2007 en 2009 zouden er verder ook arrestaties plaats hebben gevonden, maar niet voor één à twee dagen, maar één à twee uren, hetgeen ook een fout in de vertaling zou zijn.

Ook in verband met het aantal keren dat verzoeker samen met verzoekster gearresteerd werd is er een misverstand geweest met de tolk. Verzoekers bedoelden dat zij ongeveer drie keer gearresteerd werden in de periode 2003-2011 en niet alleen in 2004.

In verband met de gebeurtenissen van 26 november 2011 erkent verzoekster dat zij inderdaad niet heeft gepreciseerd dat zij met de GSM van een vriendin naar verzoeker heeft gebeld. Verzoeker is toen inderdaad klacht gaan neerleggen bij de politie, maar deze weigerde de klacht in ontvangst te nemen. Aangezien verzoekster toen in een belabberde gezondheidstoestand verkeerde durfde verzoeker dit niet aan haar te vertellen en heeft hij gezegd dat hij de volgende dag moest terugkeren.

De schade die aan de auto aangebracht werd gebeurde tussen de dag dat verzoeker terugkwam van het politiekantoor, 27 november 2011 en 10 december 2011 en dit gebeurde een aantal keer.

Verder stellen verzoekers dat ook voor de feiten die op 10 december 2011 plaatsvonden 's nachts vertaald werd als 's avonds. Verzoekers menen dan ook dat van anomalieën of tegenstrijdigheden geen sprake kan zijn.

De bestreden beslissing stelt: "(...)Hierbij aansluitend dient bovendien nog opgemerkt te worden dat de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen op ernstige wijze ondermijnd wordt door een aantal anomalieën die met betrekking tot uw problemen in de periode van 2008 tot 2011 werden vastgesteld tussen de verklaringen die u en uw echtgenoot aflegden voor de verschillende asielinstanties.

Eerst en vooral bleken jullie verklaringen omtrent jullie arrestaties in Armenië tegenstrijdig en verwarrend te zijn. Zo zei u tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal in verband met de verkiezingen van 19 februari 2008 dat u die dag werd meegenomen naar het politiekantoor en dat u de volgende dag werd vrijgelaten (CGVS p.7). Uw man daarentegen verklaarde dat u die zelfde avond al werd vrijgelaten (CGVS A.(...) p.3). Verder beweerde u dat u de week na 1 maart 2008 samen met uw echtgenoot nog werd gearresteerd thuis en dat u samen naar het politiekantoor werd gebracht (CGVS p. 7). Volgens u werd uw man toen niet vastgehouden, maar moest enkel u er een dag blijven. U verklaarde dat u hierna nog een keer of drie werd opgeroepen, telkens voor een paar uren, maar dat u daarna tot in 2011 geen noemenswaardige problemen meer kende en niet meer werd gearresteerd (CGVS p.8). In de vragenlijst van DVZ had u echter nog beweerd dat u "in 2007 en 2009 telkens 1 à 2 dagen werd vastgehouden" (DVZ vragenlijst vraag 3. De vrees of het risico bij terugkeer punt 1.). Geconfronteerd met uw verklaringen in de vragenlijst bij DVZ betreffende uw arrestatie in 2009, ontkende u dat u dit zou gezegd hebben (CGVS p.8). Daarenboven stroken de verklaringen van uw echtgenoot omtrent bovenvermelde feiten evenmin met de uwe en werden ook zijn eigen verklaringen onderling allerm minst eensluidend bevonden. Zo zei uw echtgenoot tijdens het gehoor voor het CGVS dat jullie geen van beiden na de verkiezingen op 19 februari 2008 nog werden gearresteerd (CGVS A.(...) p.3). Toen hij geconfronteerd werd met uw verklaringen hieromtrent, meer bepaald met het feit dat jullie beiden nog opgepakt zouden geweest zijn een week na 1 maart, bleef hij bij zijn verklaringen en voegde hij nog toe dat er wel manifestaties waren, maar dat geen van jullie beiden in die periode of in dat jaar nog werd gearresteerd (CGVS A.(...) p.3). Later tijdens zijn gehoor voor het CGVS bevestigde hij nogmaals dat hij zelf slechts één keer heel kort in 2004 werd opgepakt en daarna nooit meer, en dat u in totaal, over heel de periode 2003-2011 bekeken, ongeveer een drietal keren werd gearresteerd (CGVS A.(...) p.7). Dit is dan weer in tegenstrijd met zijn eerdere verklaringen in de vragenlijst van DVZ, waarin hij stelde dat hij ook in mei 2007 en mei 2011 werd gearresteerd (DVZ vragenlijst A.(...) vraag 3. De vrees of het risico bij terugkeer punt 1.), én bovendien ook met uw verklaringen voor het CGVS, waarin ook u bevestigde dat uw man in mei 2007 nog werd gearresteerd (CGVS p.11).

Vervolgens werden ook in verband met het incident op 26 november 2011 tegenstrijdige verklaringen vastgesteld. Zo verklaarde u dat u na dit incident met uw telefoon uw man had verwittigd. U stelde dat hij de volgende dag pas naar de politie ging om klacht in te dienen. Daar zou hem volgens u gevraagd geweest zijn om de dag daarna terug te komen om zijn verklaringen neer te schrijven. Hij zou dit echter niet gedaan hebben omdat hij bij zijn terugkeer zag dat zijn auto werd beschadigd en er een boodschap op zijn wagen aangebracht werd (CGVS p.8-9). Uw echtgenoot daarentegen beweerde dat u

hem met de telefoon van uw vriendin zou gebeld hebben aangezien uw telefoon uit uw handen werd geslagen (CGVS A.(...) p.5). Volgens hem zouden ze hem niet gevraagd hebben de volgende dag terug te keren, en wel integendeel: ze hadden hem gezegd dat hij maar weg moest gaan want dat het toch niets zou opleveren (CGVS A.(...) p.5). Uw echtgenoot ontkende verder dat er toen schade zou aangebracht geweest zijn aan zijn wagen toen hij terugkeerde (CGVS A.(...) p.6). Geconfronteerd met úw versie van de feiten, gaf hij te kennen dat hij "het niet wist" (CGVS A.(...) p.6), wat bezwaarlijk als afdoende verklaring kan aanvaard worden voor voornoemde tegenstrijdigheden. Hij plaatste het feit dat er schade aan zijn wagen werd aangebracht en dat er opschriften op de voorruit werden geschreven bovendien na het laatste incident voor jullie vertrek, meer bepaald na de inval in jullie huis op 10 december 2011 (CGVS A.(...) p.4) en maakte, toen gevraagd werd of dit incident met uw wagen al eens eerder was voorgevallen, enkel melding van "twee keer in 2007" (CGVS A.(...) p.4).

Ook wat het laatste incident betreft, op 10 december 2011, werden jullie onderlinge verklaringen niet eensluidend bevonden. Zo verklaarde u dat jullie pas de ochtend na dit incident naar het huis van uw broer vertrokken (CGVS p.10), terwijl uw echtgenoot beweerde dat jullie diezelfde avond al vertrokken (CGVS A.(...) p.4).(...)"

De Raad is van mening dat de aangehaalde en uitgebreid besproken tegenstrijdigheden niet verklaard kunnen worden door louter aan te halen dat er vertaalproblemen zouden geweest zijn.

Verzoekers stellen, zonder het verhoorverslag formeel van valsheid te betichten, dat er geen garantie is dat de verklaringen, zoals zij werden opgenomen en weergegeven overeenstemmen met hetgeen zij gezegd hebben. De Raad stelt vast dat zij echter geen concrete gegevens aanbrengen waaruit zou kunnen worden afgeleid dat dit te dezen niet het geval zou zijn geweest; dat het verhoorverslag, dat niet voor akkoord werd ondertekend door verzoekers, niet als een authentieke akte of een proces-verbaal, in de werkelijke betekenis van het woord, kan worden beschouwd; dat het de verzoekers dus vrij staat te bewijzen dat wat de commissaris-generaal beweert dat zij verklaard hebben, niet op een andere manier werd gezegd; dat het evenwel niet volstaat dat in het verzoekschrift eenvoudigweg wordt ontkend dat de weergegeven verklaringen zouden overeenstemmen met hetgeen gezegd werd; dat de afgevaardigde-ambtenaar van het commissariaat-generaal er geen persoonlijk belang bij heeft dat de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker onjuist zouden worden weergegeven; dat er, tot bewijs van het tegendeel, een vermoeden bestaat dat in het verhoorverslag, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, opgenomen werd wat de verzoekers werkelijk hebben verklaard; dat deze het tegenbewijs niet leveren (RvS, nr. 108.470 van 26 juni 2002). Het staat verzoekers daarom steeds vrij aannemelijk te maken dat wat de commissaris-generaal stelt dat zij verklaard hebben, op een andere manier werd gezegd. De Raad meent evenwel dat verzoekers hier niet in slagen. De verklaringen die verzoekers geven komen eerder over als een poging, na reflectie om *a posteriori* de aangehaalde tegenstrijdigheden toch nog goed te praten.

Ten slotte stellen verzoekers dat het juist is dat de grenzen van de Schengen-zone over het algemeen op een behoorlijke wijze bewaakt worden, maar dat het toch algemeen geweten is dat dit op enkele plaatsen niet het geval is. Zij verwijzen hierbij naar een toespraak van Sarkozy, de voormalige president van Frankrijk van 12 maart 2012. Verzoekers bevestigen trouwens dat zij wel gecontroleerd werden in de trein 's nachts, in die zin dat Ar.(...) de paspoorten toonde waar zij bij waren en dat de politie de foto's van de paspoorten vergeleek en vroeg of ze geen drank of sigaretten bij hadden en hoeveel koffers ze hadden. Verder werd het gesprek over het terug geven van de paspoorten gevoerd tussen verzoekster en Ar.(...) zodat verzoeker hiervan niet op de hoogte was. Verzoekers menen overigens dat onduidelijkheden over de wijze waarop asielzoekers de Schengen-zone binnen komen geen afbreuk doet aan de vrees die ze hebben ten opzicht van de regimes die ze ontvlucht zijn.

Wat betreft de reisroute is de Raad van mening dat dit een overtollig motief is.

De Raad wijst nog op het feit dat de motivering als geheel moet worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319).

Verzoekers hebben hun asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoekers aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van hun relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen elementen aan waaruit

zou moeten blijken dat er in hun land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juni tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS